

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βίος Μιλτιάδου τοῦ Ἀθηναίου.....	12
Βίος Θεμιστοκλέους τοῦ Ἀθηναίου.....	46
Τρόπαιον Ἑλληνικόν.....	114
Σημείωμα ἐκδότῃ τῶν ἐμπεριεχομένων κεφαλαίων.....	115
Κεφάλαιον Α΄	
Περὶ τῶν πρώτων αἰτιῶν τῆς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Περσῶν ἔχθρας, καὶ τινῶν διοκιμῶν αὐτῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων.....	137
Κεφάλαιον Β΄	
Ἐπιχειρήσεις πρώτη τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ στρατηγός, ὁ Μεγάβαζος.....	157
Κεφάλαιον Γ΄	
Ἐπανάστασις τῆς Ἰωνίας.....	163
Μάχη ἐν Λάδῃ, φθορὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ ἄλωσις τῆς Μιλήτου, καὶ πάσης τῆς Ἰωνίας.....	176
Κεφάλαιον Δ΄	
Δευτέρα ἐπιχειρήσις τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ στρατηγός ὁ Μαροδόσιος.....	183
Κεφάλαιον Ε΄	
Τρίτη ἐπιχειρήσις καὶ ἐκστρατεία τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ στρατηγοὶ δύο ὁ Δᾶτις καὶ Ἀρταφέρνης.....	187

Μάχη ἐν Μαραθῶνι, καὶ στρατηγὸς
ὁ Μιλτιάδης, ὁ Μηδοκτόνος..... 191

Κεφάλαιον ΣΤ'

Τετάρτη, μεγίστη, καὶ τελευταία ἐκστρατεία τῶν
Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ στρατηγὸς ὁ Ξέρξης
Βασιλεὺς τῆς Περσίας..... 197

Μάχη ἐν Θερμοπύλαις, καὶ στρατηγὸς ὁ Λεωνίδας
Βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων..... 216

Ναυμαχία ἐν Ἀρτεμισίῳ, καὶ Ναύαρχος
τῶν Ἑλλήνων ὁ Θεμιστοκλῆς..... 228

Κεφάλαιον Ζ'

Ἄλωσις τῆς Βοιωτίας, Φωκίδος καὶ Ἀττικῆς..... 235

Μάχη ἐν Σαλαμίनि, καὶ στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων
ὁ Θεμιστοκλῆς..... 242

Κεφάλαιον Η'

Ἀναχώρησις τοῦ Ξέρσου ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ
στρατοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς εἰς τὴν Θεσσαλίαν.....253

Κεφάλαιον Θ'

Ἐκστρατεία τοῦ Μαρδονίου ἐκ τῆς Θεσσαλίας
πρὸς τὴν Ἀττικὴν..... 259

Μάχη ἐν Πλαταιαῖς, καὶ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων
ὁ Πausανίας καὶ Ἀριστείδης..... 267

Μάχη ἐν Μυκάλῃ καὶ στρατηγὸς τῶν μὲν Ἀθηναίων
ὁ Ξάνθιππος, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ὁ Λεωτυχίδης.
Καὶ ἐλευθέρωσις τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Σησοῦ..... 292

Κεφάλαιον Γ'

Ἐξακολουθήσις τοῦ πολέμου, καὶ ἐκστρατεία τοῦ Κίμωνος καὶ Ἀριστείδου.....	301
Ναυμαχία καὶ πεζομαχία περὶ τὴν Κύπρον καὶ ἐν Εὐρυμέδοντι, καὶ στρατηγὸς ὁ Κίμων.....	304
Ἐκστρατεία τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Αἴγυπτον.....	308
Δευτέρα ἐκστρατεία τοῦ Κίμωνος εἰς τὴν Κύπρον, καὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ εἰρήνη.....	310
ΣΥΝΤΟΜΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	315

ΒΙΟΣ
ΜΙΔΤΙΑΔΟΥ

τοῦ

ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Συλλεχθεῖς ἐκ πολλῶν Συγγραφέων,
καὶ παραφρασθεῖς εἰς τὴν ἀπλου-
σέραν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν

ὑπὸ

ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΑΓΕΙΡΙΤΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ ἐν Βιέννῃ
τῆς Ἀουστρίας Καισαροδυσιακῆ Ἀκαδημίᾳ τῶν
Ἀνατολικῶν γλωσσῶν.

Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας
Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Ἰωάν. Βαρθ. Τσδεκίου.
1818.

**ΒΙΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ
ΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΥ**

Συλλεχθεὶς ἐκ πολλῶν Συγγραφέων, καὶ παραφρασθεὶς
εἰς τὴν ἀπλουστέραν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν

ὑπὸ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΑΓΕΙΡΙΤΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ ἐν Βιέννῃ τῆς Αου-
στρίας Καισαροβασιλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἀνατολικῶν γλωσ-
σῶν.

Πρὸς τοὺς Φιλιαναγνώστας.

Τὸν βίον τοῦ Μιλτιάδου γράφει Κορνήλιος ὁ Νέπῳς πάννυ συντόμως, ἀκροθηγῶς, καὶ παρημελημένως, ὥστε μήτε τὸ γένος αὐτοῦ ἀναφέρει, μήτε τὰς πράξεις σαφεῖς. Ἀναφέρει δὲ πολλὰ ὁ Ἡρόδοτος, καὶ ἄλλοι τινές, καὶ μάλιστα ὁ Μαρκελῖνος ἐφύλαξέ τινα περικοπὴν πολῦτιμον τοῦ Φερικύδους, ἐν ἣ ἀναφέρεται ἡ γενεαλογία αὐτοῦ. Ταῦτα τοίνυν πάντα συναθροίσας, καὶ παραφράσας εἰς τὸ ἀπλούστερον, κατέταξε τὸν βίον αὐτοῦ, ὡς ἔξῃς.

Ὁ Ἐκδότης

Βίος Μιλτιάδου τοῦ Ἀθηναίου

§. α'. Ὁ Μιλτιάδης ἦτον ἕκ τινος ἀρχαίας, καὶ ἐνδόξου οἰκίας τῶν Ἀθηναίων, ἀμέσως πατρόθεν μὲν ἐκ τοῦ Διός, μητρόθεν δὲ ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ καταγομένης. Ἐγένοντο μὲν τρεῖς Μιλτιάδαι τῆς γενεᾶς ταύτης, δύο Στησαγόραι, καὶ δύο Κίμωνες, ἀλλ' ἐπισημότατοι πάντων ἐξημάτισαν δύο· ὁ τρίτος Μιλτιάδης, καὶ ὁ δεῦτερος Κίμων ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ὅθεν ὁ λόγος ἐνταῦθα εἶναι περὶ τοῦ τρίτου Μιλτιάδου. Λέγομεν ὅμως καὶ τὰ σωζόμενα τῶν προγόνων αὐτοῦ εἰς ἀπόδειξιν τοῦ γένους, κατὰ τὴν γενεαλογία τῶν Φερεκύδους παρὰ Μαρκελίω σωζομένην ὅπου ἀναφέρεται, ὅτι τινὲς τούτων ἐγένοντο καὶ ἄρχοντες τῶν Ἀθηναίων.

§. β'. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν Ἱστορίαν, ὁ Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τηθύς ἐγέννησαν τὸν Ἀσωπόν, ὁ δὲ Ἀσωπὸς τὴν Αἴγιναν, ἐξ ἧς ἐγέννησεν ὁ Ζεὺς τὸν Αἰακὸν τὸν βασιλέα τῆς νήσου Αἰγίνης. Ὁ δὲ Αἰακὸς ἐγέννησε τὸν Πηλέα καὶ Τελαμῶνα. Καὶ ὁ μὲν Πηλεὺς ἐλθὼν εἰς τὴν Φθίαν τῆς Θεσσαλίας, καὶ βασιλεύσας ἐκεῖ, ἐγέννησε τὸν Ἀχιλλέα· ὁ δὲ Τελαμὼν ἐγέννησε τὸν μέγαν Αἴαντα τὸν βασιλέα τῆς Σαλαμῖνος. Ὁ δὲ Αἴας ἐγέννησε τὸν Εὐρυσάκην, καὶ ὁ Εὐρυσάκης τὸν Φίλαιον, ὃν τινὲς μὲν λέγουσι Φιλαίαν, τινὲς δὲ υἱὸν τοῦ Αἴαντος, καὶ οὐχὶ τοῦ Εὐρυσάκου. Οὗτος οὖν ὁ Φίλαιος παρέδωκε διὰ συνθήκης τὴν Σαλαμῖνα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· ἔπειτα ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπολιτογράφη Ἀθηναῖος, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ, ἀφ' οὗ ὠνομάσθησαν οἱ Φιλαῖοι δῆμος τῆς Αἰγιήδος φυλῆς (1).

§. γ'. Ὁ μὲν οὖν Φίλαιος ἐν Ἀθήναις κατοικῶν, ἐγέννησε τὸν Δάϊκλον, ἢ Ἄϊκλον κατ' ἄλλους· ὁ δὲ Δάϊκλος τὸν Ἐπίδुकον· ὁ δ' Ἐπίδुकος τὸν Ἀκέστορα· ὁ δ' Ἀκέστωρ τὸν Ἀγήνορα· ὁ

(1) Ὅρα περὶ πάντων τούτων ἐν τῇ Ὠγυγίᾳ.

δ' Ἀγήνωρ τὸν Ὀλιον· ὁ δ' Ὀλιος τὸν Λύκην· ὁ δὲ Λύκης τὸν Τύφωνα· ὁ δὲ Τύφων τὸν Λαΐιον· ὁ δὲ Λαΐιος τὸν Ἀγαμήστορα· ὁ δὲ Ἀγαμήστωρ τὸν Τίσανδρον, ὅς τις ἐγένετο ἄρχων τῶν Ἀθηναίων. Ὁ δὲ Τίσανδρος ἐγέννησε τὸν Ἴπποκλείδην, ἄρχοντα καὶ τοῦτον γενόμενον, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τούτου ἀνανεώθη ἡ ἐορτὴ τῶν Παναθηναίων, ἀμεληθεῖσα πρότερον. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐγένετο καὶ ὁ Ἀγαμήστωρ ἄρχων, ἴσως κατὰ λάθος· ἐπεὶ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἀρχόντων ἀναφέρεται καὶ ἄλλος Ἀγαμήστωρ. Οὕτε τῶν ἄλλων ἡ ἀρχὴ εὐρίσκεται τόσον σαφῆς κατὰ τὴν χρονολογίαν· ἐπεὶ δὲ λείπουσιν τινὰ πρόσωπα εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς χρονολογίας κατὰ λόγον τῆς γενεαλογίας. Ὁ δὲ Ἴπποκλείδης ἐγέννησε τὸν πρῶτον Μιλτιάδην, ὅς τις ἐγέννησε τὸν Κυψέλον, καὶ ὁ Κυψέλος τὸν δεῦτερον Μιλτιάδην. Οὗτος δὲ ὁ Μιλτιάδης εἶχεν ἀδελφὸν ὁμομήτριον Κίμωνα τὸν πρῶτον, τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ ὠνομάζετο Σησαγόρας καὶ ἦτον καὶ ἐκεῖνος ἐκ τῆς αὐτῆς γενεᾶς. Ὁ δὲ Κίμων ἐγέννησε δύο υἱούς, Σησαγόραν, τὸν δεῦτερον, καὶ Μιλτιάδην τὸν τρίτον, τὸν ἔνδοξον στρατηγὸν τῆς Ἑλλάδος περὶ οὗ ὁ λόγος. Ἐπεὶ δὲ ὁμως ἀναφέρονταί τινὰ ἀξιόλογα τοῦ πατρός, ἀδελφοῦ, καὶ μάλιστα τοῦ θεοῦ αὐτοῦ Μιλτιάδου τοῦ δευτέρου, λέγομεν ἐκεῖνα πρῶτον ἐν συντόμῳ, ἅπερ εἰσὶν ὡς προοίμιον τῆς ἱστορίας αὐτοῦ (2).

§. δ'. Ἐκ τοιούτου τοίνυν γένους ὧν ὁ δεῦτερος Μιλτιάδης, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πεισιστράτου γενόμενος, ἦτον πλούσιος καὶ ἰσχυρός, καὶ ἐναντίος τῆς τυραννίας τοῦ Πεισιστράτου. Ἐτρεφε καὶ Ἴππους διὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ὅπερ ἦν ἕργον πολυέξοδον ἐν τῇ Ἀττικῇ τότε, καὶ

(2) Φερεκιδ. καὶ Δίδυμ. παρὰ Μαρκελίν. ἐν βίῳ Θεουκιδίδ. Στέφαν. Βυζάντ. ἐν Φιλαίδ. Πλούταρχ. ἐν Σόλων. Πausan. Ἀττικ. Λε'. Κορινθ. Μθ'. Αἰλιαν. Ποικιλ. Ἱστορ. Ιβ'. Λε'. Ἡρόδοτ. Ἐρατ. Λδ'.

ἐπίδειξις μεγάλης καὶ πλουσίας οἰκίας. Ὅθεν ἐλέγοντο Θεθριπποτρόφοι αἱ τοιαῦται οἰκίαι, ὡς ἐλέγετο καὶ ἡ οἰκία τοῦ Μιλτιάδου. Καὶ αὗται ἐνομίζοντο αἱ πλουσιώταται, εὐγενέσταται, καὶ ἰσχυρώταται οἰκίαι τῆς πόλεως. Ἐνίκησε καὶ τέθριππον, καὶ ἀνηγορεύθη ἐν Ὀλυμπίᾳ. Φαίνεται ὁμως, ὅτι τὸν ἐτάραττε πολὺ ἡ τυραννία τοῦ Πεισιστράτου· ἐπειδὴ, ἢ δὲν ἐδύνατο νὰ καταβάλλῃ τὸν τύραννον, ἐναντιούμενος, ἢ κατέτρεχεν αὐτὸν ὁ τύραννος, φοβούμενος, καὶ ὑποπετευόμενος τὴν δύναμιν, καὶ τὸ δημοτικὸν αὐτοῦ. Ὅθεν μὴ δυνάμενος νὰ ζῆσῃ ἐκεῖ, καὶ ζητῶν τρόπον εὐλογον φυγῆς, ἐπέτυχεν εὐκαιρίαν ἀρμοδίαν, καὶ οἰκονομήσας τὸ πρᾶγμα, ἀνεχώρησεν εἰς ἄλλην δόξαν. Ἐπειδὴ, ὅπου διοικεῖ καὶ δεσπόζει ἡ τυραννία, οἰκαιοποιοῦνται τὴν δόξαν καὶ τιμὴν οἱ τύραννοι, φοβούμενοι τοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἐνδόξους πολίτας.

§. ε'. Κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὴν Χερσόνησον τῆς Θράκης ἐν ἔθνος, οἱ Δόλογχοι καλούμενοι. Ἐξῶθεν δὲ τῆς Χερσονήσου ἦτον ἄλλο ἔθνος, οἱ Ἀψίνθιοι. Οὗτοι δὲ οἱ Ἀψίνθιοι ἰσχυρώτεροι τῶν Δολόγκων ὄντες, ἐπεβούλευον τὴν Χερσόνησον, πολεμοῦντες συνεχῶς, ὥστε κατήντησαν εἰς μεγάλην ἀνάγκην καὶ στενοχωρίαν οἱ Δόλογχοι, οἳ τινες, μὴ ἔχοντες ἐλπίδα πλέον εἰς τὰ ὄπλα, οὔτε εἰς ἀνθρωπίνην ἰσχύν, ἐτράπησαν πρὸς τὴν θεῖαν βοήθειαν, τὴν μόνην παραμυθίαν τῶν ἀπηλπισμένων. Ἐπεμψαν τοὺς βασιλίσκους αὐτῶν εἰς τοὺς Δελφούς, ἵνα ἐρωτήσωσι τὸν Απόλλωνα περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ κακοῦ. Ἡ δὲ Πυθία ἔχρησε, νὰ λάβωσιν εἰς τὴν Χερσόνησον οἰκιστὴν καὶ ἀρχηγὸν Ἑλληνα, ὅς τις προσκαλέσῃ αὐτοὺς εἰς φιλοξενίαν, ὅταν ἐπιστρέψωσιν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ. Ὅθεν ἐπέστρεψαν διὰ τῆς Φωκίδος καὶ Βοιωτίας, περιφερόμενοι ἐπίτηδες, καὶ ζητοῦντες φιλοξενίαν. Τέλος δὲ κατέβησαν καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἤκουον πλεονάζουσαν τὴν φιλοξενίαν καὶ φιλανθρωπίαν. Τότε ὁ Μιλτιάδης ἔτυχε

καθήμενος εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· ἢ κατ' ἄλλους, πρὸς τὰ σύνορα τῆς Ἀττικῆς ἐκάθητο περίλυπος διὰ τὴν τυραννίαν, καὶ τρόπον φυγῆς προνοῶν. Ἰδὼν οὖν αὐτοὺς ξένους καὶ κεκοπιακότας, τοὺς ἐκάλεσεν εἰς ἀνάπαυσιν καὶ φιλοξενίαν. Μετὰ δὲ τὴν συνηθισμένην ὑποδοχὴν καὶ περιποίησιν, εἶπον πρὸς αὐτὸν τὸν χρησμὸν τῆς Πυθίας, παρακαλοῦντες, νὰ λυπηθῇ τὴν δυστυχίαν αὐτῶν. Ἐκεῖνος δὲ τοιαῦτα ζητῶν μετὰ πόθου καὶ πόνου, εἶπεν, ὅτι δέχεται μὲν τοῦτο, πλὴν πρέπει νὰ ἐρωτήσῃ καὶ αὐτὸς τὸ μαντεῖον, ἵνα μάθῃ, ἂν εἶναι καὶ πρὸς αὐτὸν συμφέρον. Ὅθεν ἐλθὼν εἰς τοὺς Δελφούς, καὶ λαβὼν χρησμὸν κατὰ θυμὸν, ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐκήρυξεν, ἵνα ἐτοιμασθῶσιν, ὅσοι Ἀθηναῖοι θέλουσι, νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν ἀποικίαν.

§. στ'. Τοιοῦτον πρᾶγμα βεβαίως ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ Πεισιστράτου δὲν ἐγίνετο. Ἦθελεν ὅμως καὶ ἐκεῖνος, ὡς καὶ ὁ Μιλτιάδης· ὁ μὲν, ἵνα ἀπομακρύνῃ τὸν ἐναντίον, εἰς ἐλάττωσιν τῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ· ὁ δέ, ἵνα μὴ βλέπῃ τὸν τύραννον, καὶ τοὺς πολίτας αὐτοῦ θλιβομένους, ποθῶν πρὸς τούτοις καὶ στάδιον ἐλεύθερον δόξης. Τοιαῦτα συνέβησαν πολλὰ εἰς παρομοίας περιστάσεις. Οὕτως ἔπεμψαν οἰκονομικῶς καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Κόδρου εἰς τὴν Ἰωνίαν, καὶ τοὺς Παρθενίας καλουμένους, καὶ ἄλλους πολλοὺς φιλοδόξους, ἢ καὶ φιλοταράχους ἐνίστε, ἵνα πολεμῶσι τοὺς βαρβάρους, εἰς εὐχαρίστησιν τῆς φιλοδοξίας αὐτῶν, καὶ νὰ ἐξημερώνωσιν αὐτοὺς τε καὶ τὴν ἀγρίαν καὶ ἀκαλλιέργητον αὐτῶν χώραν κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν εὐνομίαν, εἰς αὐξήσιν καὶ δύναμιν τῆς πατρίδος. Ἐπειδὴ δὲν ἔπεμπον αὐτοὺς αὐτεξουσίους, ἀλλ' ὑποκειμένους, διὰ νόμων καὶ συνθήκης, εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς πατρίδος, ἵνα φέρωσι φόρους, καὶ λοιπὰ κατὰ τὸν λόγον τῶν ἀποικίων. Καὶ εἰς βεβαίωσιν τῆς ὑποταγῆς, ἔδιδον πρὸς αὐτοὺς καὶ

τὸ πῦρ ἀπὸ τῆς Ἑστίας τοῦ Πρυτανείου τῆς μητροπόλεως, ὅπερ ἐφυλάττετο ἄσβεστον. Ἐπειδὴ ἡ Ἑστία τοῦ Πρυτανείου ἐνομιζέτο Ἑστία κοινὴ καὶ κέντρον τῆς πατρίδος. Ταῦτα δὲ πάντα ἐγίνοντο δυνάμει τῶν μαντείων· ἐπειδὴ δὲν ἐχρησμολόγει ἡ Πυθία, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος. Οὕτως ἄρα οἰκονομηθέντος τοῦ πράγματος, παρεσκεύασε στόλον ὁ Μιλτιάδης, καὶ λαβὼν τοὺς ἐθελοντὰς Ἀθηναίους, καὶ τοὺς βασιλίσκους τῶν Δολόγκων, ἤλθεν εἰς τὴν Χερσόνησον (3).

§. ζ'. Διατάξας οὖν πρῶτον τὰ πράγματα τῆς Χερσονήσου, ὡς ἐδυνήθη πρὸς τὸ παρόν, καὶ παρασκευασθεὶς, ἐνίκησε, καὶ ἀπεμάκρυνεν ἐκεῖθεν τοὺς Ἀψινθίους. Ταῦτα δὲ βλέποντες οἱ Δόλογοι, ἐκήρυξαν αὐτὸν πάντες κοινῇ γνώμῃ βασιλέα, καὶ ὑπετάχθησαν ἐθελουσίως καὶ προθύμως. Ἐκεῖνος ὁμως ἔμεινεν ἀείποτε ὑποκείμενος καὶ πιστὸς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ὥστε ὑπέταξε τὴν Χερσόνησον εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔπειτα ἐτείχισεν αὐτὴν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν, ἀπὸ τῆς Πακτύας πόλεως μέχρι τῆς Καρδίας, ὅπου εἶναι τὸ πλάτος τοῦ Ἰσθμοῦ τριάκοντα ἕξ σταδίων, ἵνα ἀποκόψη τὴν ἐλπίδα τῶν Ἀψινθίων, πρὸς ἀφοβίαν, ἀνάπαυσιν καὶ ἡσυχίαν τῶν ἐγχωρίων. Ἦσαν ὁμως καὶ οἱ Λαμψακηνοὶ ἐχθροὶ καὶ ἐπίβουλοι τῆς Χερσονήσου, προξενοῦντες ἀείποτε συγχύσεις καὶ ἐνοχλήσεις, ἀρπάζοντες καὶ λεηλατοῦντες τὰ παραθαλάσσια. Ὅθεν διατάξας πάντα ὡς ἔπρεπεν, ἐκίνησε πόλεμον καὶ πρὸς αὐτούς. Ἄλλ' ἐκεῖνοι ἔλαβον αὐτὸν αἰχμάλωτον δολίως. Τοῦτο δὲ ἀκούσας ὁ Κροῖσος ὁ βασιλεὺς τῆς Λυδίας, ἐπειράχθη· ἐπειδὴ ἤκουε τὴν φήμην τοῦ Μιλτιάδου, ἔτι δὲ ἦτον καὶ φίλος τῶν Ἀθηναίων διὰ τὴν ἀρετὴν τοῦ Σόλωνος. Ὅθεν ἔπεμψε προσταγὴν πρὸς τοὺς Λαμψακηνοὺς, νὰ τὸν ἀφήσωσιν εὐθύς· εἰ δὲ μὴ, θέλει

---

(3) Πρὸ Χρ. 560.

συντρύψη καὶ ἀφανίση αὐτοὺς ὡς τὰς πίτιεις. Συναχθέντες οὖν οἱ Λαμψακηνοί, ἐθαύμαζον, ἐρωτώμενοι πρὸς ἀλλήλους, τί ἐννοεῖ τοῦτο. Εἷς δὲ τῶν πρεσβυτέρων εἶπεν, ὅτι μόνον ἡ πίτυς, ἀφ' οὔ κοπῆ, δὲν βλαστάνει πλέον, ἀλλὰ ξηραίνονται αἱ ρίζαι αὐτῆς. Διὸ φοβηθέντες, ἀφῆκαν ἄνευ λύτρων τὸν Μιλτιάδην.

§. η'. Ἦτον ὁμως ἄτεκνος ὁ Μιλτιάδης· ὅθεν ἔλαβεν ἐκεῖ τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ Στησαγόραν, τὸν πρεσβύτατον υἱὸν τοῦ Κίμωνος, καὶ τὸν ἀνέτρεφεν ἐπιμελῶς, ἵνα μείνη διάδοχος αὐτοῦ. Καὶ ἀποθανὼν μετ' ὀλίγον, ἀκμάζοντος ἔτι τοῦ Λαμψακηνοῦ πολέμου, ἀφῆκεν αὐτὸν διάδοχον. Ἔθαψαν οὖν αὐτὸν οἱ Χερσονησίται βασιλικῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς· ἔπειτα τὸν ἐτίμησαν κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν οἰκιστῶν, καταστήσαντες θυσίας καὶ ἑορτάς, καὶ ἀγῶνας δημοτελεῖς γυμνικούς τε καὶ ἵππικούς. Μόνον τοὺς Λαμψακηνοὺς δὲν ἐδέχοντο εἰς τούτους τοὺς ἀγῶνας.

§. θ'. Μείνας οὖν διάδοχος τῆς βασιλείας ὁ Στησαγόρας, ἐδέχθη καὶ τὸν Λαμψακηνὸν πόλεμον. Ἀλλὰ τὰ πράγματα μετεβλήθησαν, καὶ συνέβησαν σχίσματα καὶ διαφωνίαι μεταξὺ τῶν Δολόγκων. Εἶναι μὲν ἄδηλον πόθεν προέκυψαν ταῦτα, ὅμως τὰ πράγματα αὐτὰ μαρτυροῦσιν, ὅτι οἱ Λαμψακηνοὶ εὐρόντες πρόφασιν καὶ ἐπιχείρημα τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ὅς τις ἔθλιβε βεβαίως τοὺς Δόλογκας, καὶ εὐκαιρίαν τὸν θάνατον τοῦ Μιλτιάδου, καὶ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Στησαγόρου, διέσχισαν αὐτοὺς εὐκόλως. Ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα γίνονται εὐκολώτατα εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ὅταν ὁ διάδοχος δὲν εἶναι ἔμπειρος, ἐργήγορος καὶ δραστήριος· καὶ μάλιστα μεταξὺ τῶν βαρβάρων, καὶ ἔτι νέων, ἀθεμελιῶτων καὶ κλωνομένων διοικήσεων, ὅπου αἱ ρίζαι τῆς διαδοχῆς δὲν ἔχουσι δέσιν σταθεράν. Ὅθεν τὰ τοιαῦτα ἀπαιτοῦσι τότε πολλὴν τὴν προσοχὴν, καὶ οἰκονομίαν τῶν δυνατῶν.